

אי צדקיות הפייט

הרב מרדכי יפת יהודה שורעבי

ו' בחשוון תשפ"ז | שבת קודש | גליון 223

פרשת נח

משולחן המלך

עמוד 3

זוהר על הפרשה

עמוד 8

שרפי קודש

עמוד 10

ההלכה היומית

עמוד 12

שאלות מבית הדין

עמוד 12

מדור הילדים

עמוד 14

דרכי הרשב"י

עמוד 15

זמני השבת הזמנים ע"פ לוח אור החיים

הדלקת נרות	שקיעה	יציאה	ר"ת
ירושלים	17:30	18:10	18:40
חיפה	17:49	18:09	18:39
באר שבע	17:50	18:10	18:40
תל אביב	17:48	18:08	18:38
			19:16

*במנהג ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדיקא

יום ראשון - ז' חשוון

ח. רבי משה יוסף הכהן טוויל, זקן רבני ארם צובא | רבי נחום מהורדנא | רבי יעקב רוזנחיים, תשכ"ו | רבי יעקב מועלם, תש"נ

יום שני - ח' חשוון

ט. רבי דוד לניאדו, מח"ס לקדושים אשר בארץ, תש"ל | רבי אשר בן יחיאל-הרא"ש, קבור בספרד | רבי שמעון שקאפ, מח"ס שערי יושר, ת"ש

יום שלישי - ט' חשוון

י. מתושלח בן חנוך, עלה השמימה, א' תרנ"ו | רבי יהודה קצין, מח"ס מחנה יהודה | גד בן יעקב אבינו, ב' אלפים קצ"ח, קבור בעבר הירדן | רבי רפאל אהרון בן שמעון, מח"ס נהר מצרים | רבי דוד בעריש וידנעפלד מטשיבין, מח"ס דובב משרים, תשכ"ו | רבי מאיר אב"ד לבוב, מח"ס מאיר נתיבים | רב דב שוורצמאן, ר"י בית התלמוד, תשע"ב

יום רביעי - י' חשוון

יא. רחל אקמנו, קבורה בבית לחם, ב' ר"ז | רבי אפרים מרקאדו אלקלעי, מיוחד ק"ק בית אל | רבי נחום מצ'דנוביל, מח"ס מאור עינים | רבי יהודה לייב חסמן, מח"ס אור יהל, תרצ"ו | בנימין בן יעקב אבינו, קבור בכפר סבא | רבי יוסף אלקובי ממקנס | רבי אברהם מסלונים, בעל יסוד העבודה, תרמ"ד | רבי משה הלוי (בן רחל) בעל מנוחת אהבה, התשס"א | רבי נתן צבי פינקל, ר"י מיר, תשע"ב | רבי נחום פז, ישיבת נהר שלום, תשע"א | רבי ברוך מרדכי אורחיו זצ"ל ר"י עטרת ישראל, תשפ"ד

יום חמישי - י"א חשוון

יב. רבי יעקב חיים, בן הבן איש חי, תרפ"א | רבי נחום מאדאדיק, תרכ"ו | רבי בן ציון חזן, תלמיד הבא"ח, ממייסדי פורי"ש, תשנ"ב | רבי יהודה צדקה, ר"י פורת יוסף, מח"ס קול יהודה, תשנ"ב | רבי זאב וולף קיצעס, תלמיד הבעש"ט, תקמ"ט | רבי מיכל שלפורסקי, ראש ישיבת תפארת צבי

יום שישי - י"ב חשוון

יג. רבי חיים יעקב ועקנין | רחמים ברדה, אב"ד טריפולי, תרפ"ט | רבי צבי שרגא גרוסברד, מנכ"ל החינוך העצמאי, תשנ"ד | רבי ישעיה חנוך, ראש ישיבת קרית ספר, תשנ"ד | רבי שלמה קורח, רב העיר ב"ב, תשע"ט

יום שבת - י"ג חשוון

יד. רבי אברהם אלימלך, האדמו"ר מטסולין קרלין, תש"ג | רבי אברהם יצחק מחסלאוויטש, מח"ס משכיל לאיתן | רבי יונה אליהו, רב שכונת נוה עמל הרצליה, תש"נ

מופדות המייש"ר

הידור מצווה

הצבת לספרי תורה, תפילין ועיבודי מצוות של ב"ר שד"א וכן כל ספרי מ"ר

שלוחה 5

לעריכת אוברות

באירוח צדקנים של אברכי רבני הישיבה כולל סעודת דרכי תורה וקדיש כולל תעודת שישלח אליהם

שלוחה 7 או מילאטאפ

פריון נפש

ע"פ הקבלה גם בטבעות מסכת טוהר הנערך מדי יום י"ז מ"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 או מילאטאפ

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק דרך הטלפון שלוחה 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא להגיע ללא קביעת תור מראש

תיקון נפטרים

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקרוד ללא שניות טיספים שלוחה 7

כולל לאברכים מצוינים החזקת אברך ללימוד תורה הקדושה להצלחתו

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שואל את הבט או היכנס לאחר הישיבה

מכון להוצאת ספרים
ניתן להקדיש לע"ז

תורים לילדים להזכרת שמות בלימוד התורה לילדים שלוחה 8

חלוקת ספרי האור הזמני ללא עלות שלוחה 4

לקבלת ההלכה והזמית כ-2 דק' של הלכות יש לעלות בקשה בדואר

בית הוראה שאלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2

ישיבה גדולה לכתובים תפירת תורה שלוחה 9

הכל בטלפון אחד:

03-55-20004

03-55200004 | www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4-בת-ים

טל'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-371829

טל'פון וואצאפ 054-4776356
054-655-4554

משולחן
המלך

מהיכן העפר שנברא בו אדם הראשון?

כל הבניה של קין הלכה
לאבדון

לימוד רש"י מבראשית

תרקדו עם ספר בראשית

הקשר בין 'דשב"י'
ל'בראשית'

לכן, כמו שאתם יודעים, בשבת 'בראשית' מוכרים את
הוצאות החשמל בבית המדרש ובבית הכנסת, ואתמול
מכרנו את החשמל של האוהל ב-'מירון', כי שבת זו היא
האור הגדול. אם כן, המילה 'בראשית' עולה בגימטריה
919, (עם שש אותיות), כמניין 'רבי שמעון בר יוחאי'
(עם ארבע תיבות). וכמו שציינו כבר, 'בראשית' ראשי
תיבות: 'אור תורת רבי שמעון בר יוחאי'.

סוד האות ב' של בראשית

רבנו רש"י התנא האלוקי גילה לנו שהתורה שמתחילה באות ב' מלאה בסודות. רק על המילה 'בראשית' יש בתיקוני הווהר שבעים פירושים ותיקונים. כמו שאמרתי לכם בשבוע שעבר שהגאון מווילנה אומר שכל התורה כלולה בספר 'בראשית', וכל ספר בראשית כלול בפרשת בראשית, וכל פרשת בראשית כלולה בתיבת "בראשית", וכל תיבת בראשית כלולה באות ב'

מפי מרן מו"ר גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מדי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המייע"ר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

**הפשיעו ו
שבועי**
דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

"נח איש צדיק תמים היה בדורותיו". אם פעמיים 'נח' שזה נקודת חצות, נץ חמה, יהיה 'אי'ש' - ראשי תיבות: 'אדם ירא שמיים', ואז הוא "צדיק" - הולך בדרך השם, צדיק תמים.

תיבת נח של הדור שלנו

ראינו בסוף פרשת בראשית: "וינחם השם כי עשה את האדם בארץ". מה הכוונה 'בארץ'? אומרים רבותינו: נחמה הייתה לפניו שבראו אותו רק מהתחתונים ולא בעליונים. אם היה בורא אותו את האדם גם בעליונים, היה גם יכול להמריד נגד הקדוש ברוך הוא בעליונים.

עכשיו יש לנו בדור שלנו מכול של תאוות, של צרות, ייסורים, יצר הרע בוער ברחובות, המים הזדונים מאיימים לשטוף את העולם, להחרים. וצריך לעמוד בשמירה. אז מי יציל אותנו מהמבול של התאוות, של המחלות, של הייסורים? תיבת נח! מה היא תיבת נח של הדור שלנו? זה 'זוהר הקדוש'.

אומר הזוהר: איך יימנע מכם המבול? תיכנסו לתיבה שלי. ומה יעשה אדם? ישמור עצמו בקדושה, יעשה לו חומה, חומה שמצילה אותו. רשב"י, כל מה שהוא עשה, זה לדור האחרון, הכל לדור הזה, לדור האחרון. היה אחד שהיה לו מכונת, וביקש לבדוק את האיתותים, את הוינקר אם עובד או לא.

הבן שלו יצא לחוץ לראות אם זה עובד, אומר לו: "אבא, זה מקולקל, זה נכבה ונדלק". אומר לו: "אם זה יידלק כל הזמן - זה מקולקל! אבל אם זה נכבה ונדלק - זה בסדר!". ככה גם צריך לאותות כל הזמן הבן אדם בכך שנכבה ונדלק, זה סימן שבן אדם 'חי'.

ג' דרכים בעשיית המצוות

"ויולד נח שלושה בנים: שם, חם ויפת".

'שם' - כל מצווה לעשות אותה לשם שמיים, בלי פניות. לאוקמא שכינתא מעפרא, 'לשם שמיים', 'לשם' ראשי תיבות 'לאוקמא שכינתא מעפרא', הכל לכבודו יתברך. **'חם'** - חמימות, התלהבות, לא יהיה קר. כי אם זה כמו קרח, צריך לחכות שיפשיי ויוכל לנוול. אבל אם למשל תשים 'עראק' בפריזר אפילו שיהיה יום שלם, זה לא יעזור, כיוון שיש לו חמימות משל עצמו, והוא יירד לך מהקבוק כמו חלב, לא יקפא. לכן צריך להיות חם, מהקבוק כמו חלב, לא יקפא. לכן צריך להיות חם,

ההבדל בין פסח לסוכות

אדם ידע לו: התחלנו לומר בתפילה - "משיב הרוח ומוריד הגשם", אך עדיין לא אמרנו "ותן טל ומטר לברכה" עד שיגיע אחרון הולך הרגלים. ולמה? כדי שלא יבוא עם הבוץ והלכלוך לבית. אם ככה, למה 15 יום לפני פסח לא מפסיקים לומר "תן טל ומטר" כדי שאלה שרוצים לבוא לבית המקדש, לא יבואו עם בוץ?

אלא, בזה באו חכמינו ללמד אותנו 'אורחות חיים'. לא חוזרים מה'דגל' ומהיום טוב עם בוץ ברגליים. דהיינו, אי אפשר לחזור לסדר חיי היום יום כרגיל כאילו לא היה זה עתה 'ימים נוראים' וכו', ולחזור עם לכלוך 'לשגרה'. אלא צריך לחזור אדם 'נקי', אדם 'חדש'. לא יכול לחזור עכשיו עם 'בוץ' ברגליים. לכן אמרו רבותינו **כשאתה הולך לבית עכשיו אחרי כל הימים הנוראים**, אי אפשר עם בוץ, אלא צריך הכל 'נקי'. וגם זה מלמד אותנו לדאוג לזולת לראות שכולם הגיעו לבית ושהכל בסדר והכל מסודר.

כפילות המילה 'נח'

"אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלוהים התהלך נח". שלושה פעמים 'נח'. רבותינו אמרו: נח בדיבורו, נח בהילוכו, נח במעשיו, כמו שאומר הזוהר הקדוש: 'כל ניחא מסטרא דקדושה', כי נח זכה להיזהר מכעס, וכעס הוא 'סטרא דמסאבותא'. נח היה מצד מעשיו מצד הקדושה 'ונח מצא חן בעיני השם', כמו שאומר הזוהר - פעמיים 'נח', נוח לעליונים, נוח לתחתונים. ולכן גם זכה 'לנוח' בגשמיות, לעושר, לכבוד, לגדולה, וגם ברוחניות זכה.

היה אומר לנו רבי אברהם רפול: צריך 'נח נח' - נח נקודת חצות, נח נץ חמה. צריך את שניהם. ואז יתקיים

כסף, ועוד בונה ועוד בונה, כל הזמן רוצה 'קב קב' ורודף אחרי העושר.

לפעמים יש אדם שאומר: נכון שהעיקר זה רוחניות, אבל קודם כל אם אני אעשה קצת כסף... קצת פה, קצת שם, קצת אעבוד. גם קין חי 1,656 שנה בונה ובונה, כתוב 'ויהי בונה'. לא כתוב 'ויבן', שגמר לבנות. אלא בונה ובונה, חושב ומתכנן. בסוף מה נהיה איתו? הכל הלך במבול! הוא לא הספיק כלום. אז מה שווה הכל? הכל הלך פייפן...

הקשר שלנו לבלגן בעולם

הנה עכשיו ראיתם מה זה **שבארצות הברית** יש סופות 'ניניו'. 'ניניו' זה - 'ילד'. שיטפונות בוק, מפנים אזרחים מהבית שלהם. ויש שם בארצות הברית מיליונים בלי חשמל. גם הוריקן גדול ב'פלורידה', משהו לא רגיל, מהומות בכל העולם. רעידת אדמה בדרום אמריקה, ב'פנמה' 7.7 בסולם ריכטר. זה הרס של אלפי בניינים. איטליה - הוריקן הורס בתים, מכונות עפות באוויר באיטליה. כל זה עכשיו. 'החותים' הפציצו את שדה התעופה של 'סעודיה'. יש שם הרגומים ומאות פצועים...

אני אגיד לכם, כל זה הרס גדול אצל אומות העולם. אבל מה? כשהקב"ה מכה את אומות העולם, בעצם אומר לנו: 'תראו מה אני עושה להם. אני לא רוצה להרביץ לכם... לכן, אתם תחזרו בתשובה, ואתם תלכו בדרך השם!', מה אתם חושבים שסתם יש שמה הפגנות גדולות ב'צרפת'?, 250,000 מפגינים על בתי ספר. ופה בארץ לא נותנים להם בתלמודי תורה ללמוד עקדת יצחק! אומרים: "זה אסור ללמוד". עושים סנקציות, זה אסור וזה אסור. ראית איזה מדינת ישראל מדינת היהודים? לא נותנים להם ללמוד תורה! ועל זה אומר להם הקדוש ברוך הוא: "תשמעו, עכשיו יש כאלה הפגנות בחוץ לארץ אצל הגויים, תיזהרו על עצמכם". לכן אנחנו צריכים לחזור בתשובה, לחשוב איך אנחנו מסדרים שלא יהיה בעם ישראל חס ושלום בעיות. זה לא צחוק.

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן רות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעמים
השם ישמרם ויחייהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

תיקון הנפטרים

למסירת שמות לתיקון הנפטרים
הנערך בכל ערב ראש חודש

שלוח 7 03.5520004

משולחן המלך

רודפים אחרי התורה ולומדיה.

אומר רבי שמעון: אני אגיד לכם מה לעשות, אני הכנתי 'תיבה' שזה הזוהר הקדוש. 'כל מי שייכנס', ככה הוא כותב בזוהר חדש חלק א', אני קורא לכם מבפנים: "מי ימלל גבורות השם", אומר רבי שמעון בר יוחאי: כשאני הכנתי לכם את הזוהר הקדוש, צירפתי בזוהר הקדוש את נשמות האבות הקדושים - אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף ודוד. צירפתי שם בתוך הזוהר הקדוש את כל התנאים והאמוראים ומלאכי מעלה, כולם היו יורדים לישיבתנו, כל אחד אומר דברי תורה, ואני שמתתי אותם את הכל בזוהר הקדוש. ומי שנכנס בזה ולומד את זה, זה עשה לו 'מטרייה' מיוחדת, יציל אותו מהגשם השוטף, מהמבול שיהיה בדור האחרון, וזה יקרא 'תיבת נח' בשבילו, ויניצל מכל הבעיות ומכל הצרות של הדור האחרון, כך הוא כותב פה.

רבי יהודה פתיה עצר את המבול

אחרי המבול כתוב "ויסכרו מעינת תהום רבה וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים" היה את רבי יהודה פתיה ב'נגד', והרב שלו היה רבי עבדאללה סומך, שגם היה הרב של רבי יוסף חיים.

יום אחד אמר רבי יהודה פתיה איזה דבר, ואמרו לו הקהל: מה, אתה בגיל 17, אתה עוד ילד, ואתה מדבר דברים כאלה?

רבי עבדאללה סומך שמע זאת ולקח אותו, סמך את ידיו עליו ואמר: "מהיום, אתם רואים את הבחור הזה רבי יהודה פתיה? 'יורה יורה, ידן ידן, כל מדין סמוך הוא לנא'. ובכך סמך ידיו עליו לרבנות והוראה לעם.

באותה התקופה ב'נגד' ירדו גשמים במשך עשרה ימים רצופים. מה זה גשמים? כל הרחובות הפכו לנהר 'חידקל', כי הכל עלה על גדותיו, אנשים מתו, אנשים ברחו מהבתים. מה לא היה שם? היה שם חכם יהודה פתיה, לקח איתו עוד חבר, אמר לו: "בוא איתי ביחד", הלך לקבר של החכם ששון מרדכי, קרא שם את כל ה'תהילים' בבכיות, ואז הוא שם משהו במים (קמיע), והכל חזר לאיתנו, עצר את הכל! איזה כוחות היה להם,

ומחוץ בכופר 'שלוש מאות אמה אורך התיבה, חמישים אמה רוחבה, ושלושים אמה קומתה' ואל אמה תכלינה מלמעלה, כדי שירדו המים.

שמות הקודש במידות התיבה

מאיפה זה בא ה 300? 300 אמה' זה כנגד האות ש' של 'נחש'. תעשה 300 אמה אורך התיבה - זה כנגד ה-ש'. חמישים אמה רוחבה - זה כנגד האותיות נ' של ה'נחש'. הרי אמרנו שב-'נחש' החלק הרע הוא האות-ח', והחלק הטוב הוא נ' -ש'.

מה נשאר מהס'מ'-א'ל? 30 אמה קומתה שזה ל', וה-א', זה האמה מלמעלה. ואז ככה יינצל מי שצריך להינצל, ייכנס בפנים ויינצל.

ואיך זה הולך? על ידי שם 'הויה אדנות'. אבל צריך לשלב אותם ביחד: אתה לוקח י' של הויה עם א' של אדנות (כך זה י"א); ה' של הויה, ד' של אדנות (כך זה ה"ד"); ו' של הויה, נ' של אדנות (כך זה ו"נ"); ה' של הויה, י' של אדנות (כך זה ה"י"). אם כן זה הסדר שלהם. ועכשיו נכפיל אותם. י' פעם א' כמה יוצא? - 10. אחר כך ה' פעם ד' זה 20, ויחד יוצא 30 - 30 אמה קומתה. ו' פעם נ' - זה 300 - 300 אמה אורך התיבה. אחר כך ה' פעם י' - 50 אמה רוחבה. הנה, רואים איך שעשה נח את התיבה, הכל ע"י שמות הקודש.

הפתרון למבול האחרון

אבל בא רבי שמעון בר יוחאי ואומר: יש מבול של הדור האחרון, שבו יש אסונות רחמנא ליעלל, גזרות, מחלות השם יצילנו, וכל מיני בעיות, כגון שהם

שיעשה מצוות בחמימות, חם בעבודת השם.

דבר שלישי 'יפת' הכי מהודר. תפילין מהודרות, טלית נאה, הכי יפה. לא ילך יקנה סוג ב' בזול, אלא ילך לחפש טלית הכי יפה שיש, כלומר הסוג הכי טוב, חוטים הכי טובים, הבד של הטלית הכי טוב, ושיהיה יפה, שיהיה מהודר. כי כל יום אדם יקיים בזה מצווה. מה, ילך עם איזה דבר פשוט? לא. יעשה מצווה הכי יפה שיש. אותו דבר 'תפילין', צריך לעשות הכי יפה. וככה זה כל המצוות 'התנאה לפניו במצוות'. צריך להשתדל על זה.

'נח' זה גם רמז ל'שבת'. 'נח', זה 'שבת מנוחה'. שומר שבת כהלכתה ניצל משלושה דברים: שעבוד מלכויות, חבלי משיח, מלחמת גוג ומגוג. לכן אומר: 'וילד נח שלושה בנים' - מי ששומר שבת מוליד שלושה זכויות: שם - ניצל משעבוד מלכויות. חם - חבלי משיח. יפת - 'בני יפת גוג ומגוג', וניצל ממלחמת גוג ומגוג.

הצד הטוב טמון בחלק הרע

"אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלוהים התהלך נח. ויולד נח שלושה בנים את שם את חם ואת יפת. ותשחת הארץ לפני האלוקים ותמלא הארץ חמס'."

כשראה הקדוש ברוך הוא שהם הולכים בדרכים לא טובות, הארץ מלאה חמס' - שזה גול, וחמס' זה גם עריות ובעיות גדולות, אמר הקדוש ברוך הוא: טוב אמרו לי המלאכים בעת בריאת האדם "מה אנוש כי תזכרנו", ולכן עכשיו "אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני אדמה'."

מה זה 'מלאה ארץ חמס'?, המקובלים מסבירים שיש שני כוחות רעים ששולטים באדם: זה הנחש והס'מ. שמו של הס'מ הוא ס'מ-א-ל' - יש בו בס'מ חלק רע (אותיות ס'מ), אבל האותיות א'-ל' שבו יש בהם טוב, ומהטוב הזה יונק הס'מ. הס'מ, ככה השם שלו: ס'מ-א-ל. הא-ל' זה החלק הטוב שבו, והס'מ הוא החלק הרע. גם בנחש, הח' הוא החלק הרע, אבל האותיות נ' -ש' זה החלק הטוב. ראה הקדוש ברוך הוא כי מלאה הארץ 'חמס' - ה-ח' של ה'נחש' והס'מ של הס'מ, ביחד יהיו 'חמס'. אומר הקדוש ברוך הוא, שהארץ אוי ואבוי מתמלאת 'חמס'.

מה עשה? אומר לנח 'בשביל שיינצל מי שצריך להישאר, אתה עשה לך תיבה: "עשה לך תיבת עצי גופר" ותעשה את התיבה כך: 'וכפרת אותה מבית

מוסדות המיש"ר תכב"ץ פרנס יום

החם יום יקנינו ב' באב התשפ"ד

הלימוד והתפילות בישיבה יחזו לע"נ

יקירך פלוני

הוקדש ע"י ה'ה' פלוני אלמוני יחזו יחזו שיוכת לשפעת סביבה

העזיחה פרנסה טובה וכשפעת, נחת ושמחה בריאות איתנה, אחריות ימים ושינים טובים ובנעימים וכל מילי דמיטוב אמן.

להקדשות: 03-552-0004

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחז'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

משולחן המלך

נמרוד בן רחל

ישנה היום תופעה שיש אנשים שקוראים לילדים שלהם בשם 'נמרוד'. הם פשוט לא יודעים מה המשמעות. מסופר שהיה זוג באשדוד שהבן שלהם יצא לתרבות רעה. היו ההורים בוכים ובוכים. אמרו להם חברים: "בואו לרבי מאיר". בתחילה הם לא רצו לבוא ואמרו: "אנחנו לא יודעים מה זה יעזור שנבוא אל הרב?". אמרו להם: "תבואו, הוא יחזיר לכם את הילד לאבינו שבשמיים".

טוב, הגיעו אל הרב והאימא בוכה ובוכה אומרת לו שהיא רוצה תיקון מיוחד לבן שלה. אומר לה הרב: "מה שמו?". אומרת לו: "נמרוד בן רחל". אמר הרב 'נמרוד זה אדם רשע, השם יצילנו! מה אתם קוראים לו נמרוד?', הם אמרו שהם לא ידעו שאסור לקרוא בשם הזה. עשה לו הרב שינוי השם, והבן חזר להיות בסדר.

את מה רצה לקחת איתו מרן אחר פטירתו?

חכם עובדיה תמיד היה אומר, שה'תיבה' שלנו זה - הישיבות, שאדם בורח לישיבה, וזה בעצם ה'מערות' שלשם אדם יברח וינצל.

אגיד לכם, לפני יותר מ-25 שנה ישבתי עם חכם עובדיה יוסף, ויצא כך שהוא נפתח לפניי ותשמעו דבר הפלא ופלא: הוא אומר לי בתוך הדיבורים שלו "תראה, ביום הדין הגדול והנורא אני לא יודע מה יהיה..." כך הוא מדבר על עצמו.

"אבל יש לי פנקס כמו יומן, וכל מקום שאני הולך במשך היום, ובערב כשאני חוזר לבית, אני כותב: היום הייתי פה, היום הייתי פה, דרשתי פה, הכל הוא היה כותב."

הייתי במקום פלוני, דרשתי כך וכך... אומר: "כל הזמן חשבת, שאני אקח איתי אחרי 120 שנה את הספר 'ביע' אומר, 'ממשיך הרב ואומר - 'אך עכשיו כבר לא חושב כך. אני רוצה את הפנקס הזה שכתוב בו איפה זיכיתי את הרבים, ואיפה הלכתי ממקום למקום, את זה אני רוצה איתי'."

זה צער גדול יותר מפטירת בני...

עכשיו אגיד לכם עוד דבר: כשנפטר בנו רבי יעקב יוסף זצ"ל, הוא היה בוכה בבית. בא באחד הימים ראש הממשלה 'ביבי' לנחם אותו, רואה אותו בוכה, אומר לו הרב: "תשמע, ראש הממשלה, יש לי צער גדול. עוזב את הבן שלי... זה צער קטן לעומת מה שאתם עושים... כך אומר לו: 'זה הצער שלי הגדול. הצער העיקרי הוא על בני

איך לעצור את המבול שהיה שם.

כי בעצם, מי שהולך בדרך השם, מתקיים בו מה שאמר לו הקדוש ברוך הוא לנח ובניו? "ומוראכם וחיתכם יהיה על כל חיות הארץ".

למי האריה ממושמע...

היו למשל רבנים שחיות הארץ היו מתפחדות מהם - הרב 'אור החיים הקדוש', הרב גלנטי. וגם רבי רפאל מאיר פניגל שהוא היה ממונה ושליח מטעם כל הרבנים כאן, ואומרים שהוא הלך לאלג'יריה ולמרוקו לגייס כסף עבור היישוב היהודי בגלל שהיה בארץ רעב.

הוא היה גם ה'חכם באשי' והלך לשם. כותב את זה רבי מנחם נתן יטע אויערבך. הוא כותב: הוא הלך לטוניס, והיה שם גן מרהיב ביופיו. כשבא חכם רפאל מאיר אל העיר, אמרו לו שיבוא ויראה את הגן הזה. בדיוק באותו זמן, מהארמון של המושל ברח האריה ולא ידעו מה לעשות.

אמרו לו לרב פניגל שיברח מהמקום. כיון שהיו שם שתי אריות שברחו.

לקח אותם הרב בלי שלשלאות ובלי כלום, תפס אותם, אמר להם 'בואו איתי', ליטף אותם, והביא אותם בחזרה לארמון בלי שום בעיה.

מסופר על הרב אפרים אלנקוה שהיה רוכב על האריה ושם נחש בתור מושכות. היה אחד החכמים, שפעם הלך בדרך ובא אליהם אריה באמצע הדרך, והיה מלווה את הקבוצה הזאת בדרכים איזה גוי. מה יעשו עכשיו מול האריה המפחיד?

הרב גילה את ה'ברית קודש' שלו, האריה ראה את זה, והלך משם מיד, כי הרב היה קדוש. וזה פירוש 'ומוראכם וחיתכם יהיה על כל חיות הארץ'. חשב הגוי הזה שהיה עד למעשה, שזה סגולה מה שהרב עשה מול האריה, ופעם אחרת לאחר זמן כשהוא היה לבד, הופיע מול הגוי הזה גם כן אריה, והוא נוכר ב'סגולה' של החכם היהודי. ומה היה סופו של הגוי, האריה אכל אותו..

צדיק באמונתו חייה

דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב יוסף עבדלחק שליט"א
מאבכי המוסדות

ונח מצא חן בעיני ה'

מי היה האדם שהמתין הכי הרבה שנים בהיסטוריה לזכות לילדים? ומי הוא אותו אדם שזכה לילדים בגיל המבוגר ביותר עלי אדמות?

לא, לא מדובר באברהם ושרה שזכו לילדים בגיל 100 [שרה בגיל 90]. מדובר ב'נח' - 'ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם חם ואת יפת' (פ"ה פס' לב). אם נתבונן היטב בחומש נגלה כי כל אחד מבני העולם זכה לילדים רבים במאה השנים הראשונות לחייו, בעוד רק נח - האדם היחיד בדור ההולך בדרך ה' ומייצג אותו - נותר עקר עד גיל 500!

איך מרגיש אדם כזה? מה עובר על זוג כזה? כל העולם זוכה לילדים לפחות עד גיל 100 והוא היחיד שעובר עליו יום הולדת 200, 300, 400 ללא ילדים. בדרך כלל אנשים כאלו נשברים, בוכים, מתייאשים ומצטערים עד למאד, שהרי "מי שאין לו ילדים - נחשב כמת" (גדרים סד ע"א). ומה היתה תגובתו של נח ואשתו כל אותם שנים? ובפרט, שהם עוסקים בקירוב רחוקים כל אותם שנים?

איך פסוקים מפורשים המגלים את הרגשותיו ותגובותיו של נח ואשתו, אך הגאון רבי משה לוי זצ"ל (בספרו 'תורת משה') מגלה לנו את תגובתו המופלאה של נח, וכך הם דבריו: 'הדבר תמוה: פרשת בראשית הסתיימה בפסוק: "ונח מצא חן בעיני ה'", ואילו הפסוק הפותח את פרשת נח, הוא: "אלא תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו" (פ"ו פס' ט'). בדרך כלל, יש קשר והמשך בין סיום הפרשה לתחילת הפרשה שאחריה, ומה הקשר וההמשך שיש כאן? - אלא, באה התורה הקדושה ללמדנו: כיצד זכה נח למצוא חן בעיני ה'? בזכות מה זכה נח להיות אהוב על ה' ולהינצל מהמבול יותר מכל שאר בני העולם? התשובה לכך היא הפסוק שבתחילת הפרשה הבאה: "אלא תולדות נח" - אף על פי שזכה לתולדות בגיל כל כך מבוגר, בכל זאת "נח איש צדיק תמים היה", ולא הרבה אחר מידותיו של הקב"ה, אלא קיבל הכל באהבה וידע שהבורא עושה הכל לטובתו.

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

<< להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת 'הצטרפות לקבלת
העלון למייל'

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התענוגות ורחמים בדרכי
התענוגות "במידות טובות" והתענוגות דרך
א"ץ מאת הרב משה אהרן זוארץ
שליט"א
מאבירי המוסדות

נח כפול שתיים שוזה

פרשת השבוע – נח, בה מסופר על נח ובניו, על המבול והתיבה ועוד.

בתחילת הפרשה פותחת התורה בספור על נח ובניו: "אלה פנים, מחיית ומסותר ע כלם וזהו 'נח' איש צדיק תמים תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלוהים התהלך נח".

בעלי התוספות מכארים שכפילות השם נח בהמשך הפסוק [נח] איש צדיק וכו' את האלוהים התהלך נח] מלמדת שהיה נח שני בחינות.

האחת שהיה נח עם הבריות. בקשר טוב עם כולם, מאיר פנים, מחיית ומסותר ע כלם וזהו 'נח' איש צדיק תמים היה בדורותיו, ובנוסף לכך היה גם נח עם הקב"ה שהיה הולך בדרכיו ושומר מצוותיו וזהו סיום הפסוק: "את האלוהים התהלך נח".

וזהו מסר גדול לאדם: להיות שלם ולייטר דיוק לשאוף תמיד לשלמות. גם בקשר שבין האדם לבורא וגם בקשר שבין אדם לחבר, להיות מעורה עם הבריות, לדרוש שלום ובטובתם. ספר הצדיק הרב **שמעון דוד פנקס** זצ"ל בספרו **'נפש חיה'**: ראש ישיבה אחד יום אחד קיבל הזמנה לחתונה לביתו – תליית הכלה, ואז האיר הקב"ה את עיניו: אבי הכלה למד עימו בבחורות בישיבת 'נתיבות', עם זאת תמיהתו לא חלפה שהלא גם אז בתקופה היאם לא היו בקשר מיוחד והתמיהה התעצמה.

ראש הישיבה קצת היה בהלם 'מה לו ולשוויץ? אולם החל להתבונן בהזמנה וניסה להיכנס מאיפה מכיר הוא את אב הכלה, ואז האיר הקב"ה את עיניו: אבי הכלה למד עימו בבחורות בישיבת 'נתיבות', עם זאת תמיהתו לא חלפה שהלא גם אז בתקופה היאם לא היו בקשר מיוחד והתמיהה התעצמה. ראש הישיבה החליט להרים פלאפון למוזמני ולשאול על מהות ההזמנה.

פתח היהודי השוויצרי פיו ואמר: "אני יודע אם אתה זוכר, אבל בילדותנו הגעתי במיוחד מווייץ לארץ ישראל ללמוד תורה בישיבה, היו לי בחתולת קשרים לרוב, להיות כמעט ללא תורה כלל בארץ אחרת זה לא דבר של מה בכך, בנוסף לא כל כך הצלחתי בלימודים, לא היה מי שיעזור לי, וגם בחברה לא מספיק התחברתי והרגשתי ממש בודד.

אחר זמן נסיסיתי והרגשתי שאני חווה דרך כישלונות וחוסר טעם וסיפוק בישיבה, החלטתי לחזור למקומי – לשוויץ.

הרמת טלפון להורי והסברתי להם והם נעתרו לבקשתי לשוב הביתה ושלוו לי כרטיס טיסה חזרה לארצי – שוויץ. היו להם כמה ימים עד הטיסה שבהם נשאיתי עוד בישיבה והנה הגיע היום של הטיסה בו עתיד אני לזנוח את חלומי לטפס ולגדול בפסגות התורה, ישיבתי בבית המדרש חצי שבור ממתי שיעבור הזמן לצאת אל עבר שדה התעופה.

והנה מאחוריי הגיע איזה חבור וסידר לי את צווארון החולצה שהיה עקום, "מה שלומך?" הוא פצח בלבביות.

אני הייתי רגיל שאף אחד לא מתייחס אליי בישיבה ופתאום הגיע בחור שהפיה בי כוחות חודשים – 'סוף סוף למישהו אלכפת כאן ממני', החלטתי לא לחזור, להישאר עוד קצת, לנסות ובסייעתא דשמיא ה' יזכנו לעלות ולהתעלות במעלות התורה והיראה, נשאיתי בישיבה, התקדמתי ושבתי בהמשך לשוויץ כרב מנהיג לקהילה קדושה.

ב"ה המשפחה גדלה וכולם הולכים בדרך ישראל סבא, דע לך אתה יודע מי היה אותו בחבור שסידר את החולצה והאיר לי פנים?

זה היית אתה דע לך שבוכותך נשאיתי בישיבה והגעתי לאן שהגעתי, עתה שאני מחתן את ביתי לא יהיה מאושר ממני אם אוכל לרקוד איתך יחד בחופת ביתי.

ראו והתבוננו מה הכח של פעולה קטנה, של מילת עידוד, של התעניינות, של הארת פנים קטנה, להפוך ולבנות עולם ומלואו.

אחר 120 שנה יזכה אותו רב שבהיותו בחור רק סידר לחברו את החולצה ואמר לו מילת התעניינות – הוא יזכה לשכר עצום לא רק עבור מצוותיו אלא עבור כל התורה והמצוות שקיימו הרב משוויץ הוא חזרעו.

זה הכח של הארת פנים.

ונחתום מעניינא שכך היתה דרכו של מרן רבנו הגדול חכם **עובדיה יוסף זצ"ל** – להאיר פנים ובחמכה ובמיליון טובות לבנות עולם ומלואו, להפוך בתים מבתים ריקים לבתים של תורה ויראת השם טהורה.

הבא נצעד בשולי גלימתו – להאיר פנים ולזכות את הרבים, שובוכה, אמן.

משולחן המלך

כן תינצל מכל הדברים הרעים. כי אם כה יאמר לך יצרך במענה רך: 'לך לחברך ולחבורתך עד מה תישאר כלואים בבית, קומו צאו ובנשים לכו חזו' (ככה אומר לך יצר הרע), ענה כסיל כאיוולתו – 'לא זו!', ואם יסייעו חבריך, חזק איתם ואל תמנע דרך מנתיבתם.

שמירת הלשון

עוד היזהר עם הלשון, כבר הזהרתך עם האישון' (עין), והתרחק מאותם אשר כל מעוזם הוא יתר הגזם- 'גזים איניש, גזומא בעלמא', וקול התור נשמע, הכל מעלין את המדומע. עירוב פרשיות, תל תלפיות פרשת דרכים, יושבים ומשוחחים באו 'סחון', כי בחיל ילכו, מחיל אל חיל אנב שטפה כצבי וכאיל. וכמה רעה היה על אותם אנשים שיושבים ומפספסים ביצרים, באלו דברים שאין להם שיעור, מרעה אל רעה יצאו, וכמה פעמים מדבר על תלמידי חכמים בגאווה ובזו קול התורה צועק במרה: 'תשב באחריך תדבר?' ו'תאלמנה שפתי שקר'. השם הטוב יכפר.

כלים לחיים

דע אחי, כי אלו הדברים הנוכחים לעיל הם כלל גדול בתורה. ואם תשמור עצמך באלה, תינצל מהרבה עבירות ושלפות זרות, והוא ריחוק התענוגים, דברים בטלים ורחוק חברים רעים וצפיה בנשים. בפרט בדור הפרוץ בערווה. כן דרכו של היצר הרע, וואיי, וואיי על הדור האומלל הזה, אהה, אהה ואללוי לנו על כל אותם הקיבוצים והתיאטראות ובתי הקפה שנמצאים אלפים יהודים בשם יהודים דווקא, ובפרט בתי הספר החופשיים. כשל כוחנו לסבול עוד בזה'. עד כאן דברי מרן זצ"ל.

יום אחד הוא אמר את הדבר הבא בשיעור בביהכ"ס 'היזדים' כשבאותו היום אני הייתי השיעור המקדים – וכך הוא אמר: "ראיתי את המשיח בחלום ודיברתי איתו ושאלתי אותו למה הוא לא בא?, ענה לי: יש מיליון ילדים שלא יודעים להגיד 'שמע ישראל!'".

התורה שאתם רוצים לגייס אותם".

עוד לפני בערך 15 שנה הוא אומר לו את זה. ככה הוא דיבר איתו ב'אש להבות'.

"הצער שלי הוא צער לא רק שלי, אלא של כל עם ישראל. הבן שלי הוא מזכה את הרבים, ובאמת חבל עליו. אבל תדע לך, שזה הצער הכי גדול, מה שאתם עושים שאתם רוצים לגייס בני תורה, זה הצער הכי גדול".

אני לא סתם אומר לכם את זה, **העיניים שלי ראו זאת**. אני הייתי בהרבה מעמדים כאלה שהרב אומר להם על כך ומוציא את כל הכוחות שלו כדי שיהיו 'בני תורה' בעמ"י, שלא יעזבו את הישיבות, אלא שימשיכו. משתדל איך להשיג להם כסף, הוא היה מכתת רגליו שיהיו כספים לבני התורה, והיה כואב לו אם בן תורה אין לו כסף, ואז הרב היה מוציא מעצמו.

היו תקופות שהיו עשירים נותנים לו צ'קים פתוחים, אומרים לו: "מה שאתה רוצה, כבוד הרב, תכתוב". לאחר מכן היו באים בני תורה אומרים לו את המצב שלהם, והרב היה כותב ונותן להם את הצ'ק. היה עושה זאת גם מהחשבון הפרטי שלו.

אגרת מוסר ממרן זצ"ל

אני רוצה לקרוא לכם בשם חכם עובדיה, עוד דבר שהוא כתב. זה מוסר שהוא כתב בלשון יפה ובחרוזים:

"בן אדם בשר ודם, עד מתי תדרם, ותאהב את המותרות, ושכחת את החוקים ואת התורות. ותקמדו ויתרן תאווה נפשך, ותשכח אל עושהך.

כשאמרו רבותינו: 'ואכלת ושבעת', וסמך ליה- 'השמר לך פן תשכח את השם אלוהיך'. תשמע בני, הרחק מכל מחמדי עין, ואין צריך לומר- משיכר ויין. הידבק עם בוראך בפרישה ובדרישה - תפרוש מן המותרות ותדרוש אותו, כי אין התורה באה אלא עם הבורחים מן התאוה, ולהתנהג בקדושה. ובוזה תשכיל ותצלית, כי תרגיל בפת וקליה, ולא בתענוגים כגון בשר ודגים. כי מרבה בשר מרבה רימה, כי לאן אתה הולך? למקום עפר רימה ותולעך.

זכור והורד כנחל דמעה על מעשיך עד עתה, ומיררת את נשמתך אשר רק ללמוד בדוחק עיוותה. וכל רגע הולך ולא ישוב, ולמה לא תירא מחמת עכשוב? (כלומר מה'עכשוי'), דרוך נא בדרך הישר והחשוב, וישנא את תענוגי עולם ההבל, שבזה תהיה כקשור בחבל. ומה תענה בעולם הבא?, הלא תהיה שם נחשב כנבל. במושך היובל כשה לטבח יובל, קשור רגלך כנבל, לשמוע זמרה וכל נבל, ויהפך לאבל מחוליה. היא העולה. ובמקום קול רינה ותרועה, עשה לך כלי גולה, אולי יוחנך השם עליך. ועוד בא, דע כי אם תינצל מכל התענוגים והשעשועים,

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב.....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג **דן גבאי** שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות יומיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ד, ה, בישיבת המייש"ר רח' אודט ישראל 4, בת ים 17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותגלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בהנהגה ובהנאה

שותיה קלה וחמה
לרווחת הלומדים

זוהר על הפרשה

לדעת ר' יהודה זכותו של נח הועילה רק
לעצמו ולא לבני דורו

(ח"א דף סז ע"א) ואמר רבי יהודה, בההוא זמנא דאתאבדו אנן חייבין מעלמא, קדשא בריך הוא (עציב) (נ"א אסתכל) אשתדל על עלמא ולא חמא מאן (דקאים) דאגין עליה ואמר רבי יהודה, בשעה שרשעי דור המבול נאבדו מן העולם, הקב"ה הסתכל על העולם ולא ראה איזה צדיק שיוכל להגן על הדור. ואי תימא הא נח וא"ת הרי היה נח שהפסוק מעיד עליו איש צדיק והיה לו להגן על דורו, דהנה ליה לאגנא על (דריה) גרמיה ולאפקא מניה תולדין לעלמא שזכותו היתה מספקת רק להגן על עצמו, ולהוציא ממנו תולדות לעולם כדי להמשיך את הבריאה שלא תתבטל ח"ו. הךא הוא דכתיב כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. זה מש"כ כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה שפירושו בדור הזה דייקא שלא היה צדיק אלא לפי דורו שכולם היו רשעים.

דעת ר' יוסי שכיון שלא היו עשרה
צדיקים לכן לא יכל להגן על בני דורו

רבי יוסי (דף סז ע"ב) אמר, בדור הזה דא שבחא דייליה דהנה בההוא דא חייבא ואשתכח כולי האי איש צדיק תמים רבי יוסי אמר, מש"כ בדור הזה, זהו שבחו שהיה באותו דור של רשעים והיה כל כך צדיק תמים (ונדאי וקלאו בדרא דייליה אלא) (ס"א ונדא די ליה) ואפילו בדרא דמשה ואפילו אם היה בדורו של משה היה צדיק, ומדמה את נח אל משה כי נח בחי' יסוד דו"א ומשה יסוד דא"א, אכל לא הוה יכול לאגנא על עלמא. בגין דלא אשתכחו עשרה בעלמא אבל לא היה יכול להגן על העולם כמו משה רבנו לפי שלא נמצאו עשרה צדיקים בעולם שיעזרוהו, והעשרה הם כנגד העשר ספירות, ובעשרה אפשר להעלות מ"ן, ואילו למשה היו לו עשרה צדיקים וכך העלה מ"ן והציל את הדור כמה דאתא אמר כמו שנאמר, (בראשית יח) אולי ימצאון שם עשרה ולא אשתכחו תמן ולא נמצאו שם עשרה צדיקים לכן נהפכו כל ערי סדום, אופי הכא לא אשתכחו עשרה אלא הוא ותלת בגוי ונוקביהו ולא הוה עשרה אף כאן בדור המבול לא היו עשרה צדיקים, אלא נח ושלשת בניו ונשותיהם שהם רק שמונה, וכיון שלא היו עשרה לא יכלו להציל את דורם.

בגין דא יפקון מן

הכא אתרמיז לאנן קדישי עלינן למנדע ברזא דאתון קדישין עלאין כאן נרמזו לצדיקים הקדושים העליונים, לדעת בסוד אותיות הקדושות העליונות הפוכא דאתון כ"ב לאתמחי לאנן חייבא אם תהפך כ"ב אותיות מסדר אבג"ד לסדר תשר"ק שהוא מידת הדין למחות ולכלות את דור המבול שהיו רשעים כמ"ש כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם, ועל דא וימחו מן הארץ כתיב. בא אתה וכל ביתך פי' לכך נכתב כאן ב"א הארץ, וכתוב ב"א אתה וכל ביתך פי' לכך נכתב כאן ב"א הב' קודם לא' לרמז על היפך האותיות המרמזות לדין כנ"ל.

מדוע הבעלי חיים נענשו במבול

רבי יוסי הוה שכיח קמיה דרבי שמעון יומא חד, אמר ליה מאי חמא קדשא בריך הוא לשיצאחא כל חיות ברא ועוף שמיא עמהון דחייבא רבי יוסי היה מצוי יום אחד לפני ר"ש, ושאל את ר"ש מה ראה הקב"ה לכלות כל חיות השדה ועוף השמים יחד עם הרשעים. אי בני נשא חטאו בעירי ועופי שמיא ושאר ברין מה חטאו אם בני אדם חטאו הבהמות ועופות השמים ושאר הבריות מה חטאו. אמר ליה בגין דכתיב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. כללהו הווי מחבלי ארתיהו, שבקי זיניהו ודבקו בזינא אחרא שכולם השחיתו את דרכם שעובו את מים ודבקו במין אחר, וא"ת וכי החיה והבהמה והעופות מצויים להדבק במינם שתאמר שהם חטאו ויתחייבו מיתה.

הרשעים משפיעים ברשעותם על כל
הבריאה

תא חזי, אנן חייבי עלמא גרמו הכי לכל ברין ומתרין, בא וראה, אותם רשעי העולם גרמו כן לכל הבריות שיתדבקו בשאינם מינים. ובעון (לאשקחא) לאכחשא עובדא דבראשית ורצו להכחיש ע"ז את מעשה בראשית, ר"ל לשנות צורת הבריות ממה שברא הקב"ה כמעשה בראשית, כי ע"י עירוב הבריות אלו באלו כגון עירוב שור בחמור יצאה מהם צורת פרד, הרי נשתנתה הצורה שברא הקב"ה כמעשה בראשית. ואנן גרמו לכל ברין לחבלי ארתיהו כמה דאנן מחבלין והם גרמו לכל הבריות להשחית דרכם להתערב מין בשאינו מינו כמו שהם השחיתו דרכם. כי האויר היה מלא מזוהמה זאת וזה השפיע על כל הבריאה כולה. אמר קדשא בריך הוא אתון בעיתו (לאשקחא) לאכחשא עובדי ידי אמר להם הקב"ה אתם רציתם להכחיש מעשי ידי ע"י שתערבו מין בשאינו מינו ולהמציא בריות חדשות מה שלא בראתי, אגא אשלים רעותא דלכוני אני אשלים רצונכם לעשות בריות חדשות ומחית את כל היקום אשר עשיתי

היאך ניצל נח הצדיק ולא נתפס בעון בני
דורו

רבי אלעזר שאיל ליה לרבי שמעון אבוי, הא תנינן בשעתא דעלמא אתמליא חובי בני נשא ודינא נפק רבי אלעזר שאל את ר"ש אביו, הרי למדנו בשעה שהעולם נתמלא מעונות בני אדם ונגמר דינם וכבר יצא המשחית לפעול, ווי לההוא זכא דאשתכח בעלמא דאיהו אתפס בחובי דחייבא בקדמיתא אוי לזה הצדיק שנמצא אז בעולם, כי הוא נתפס תחלה בעונות הרשעים. נח איך אשתזיב דלא אתפס בחוביהו אם כן נח איך ניצל מן העונש ולא נתפס בעונות רשעי דורו. אמר ליה הא אתמר דקדשא בריך הוא בעא לאפקא מניה תולדין לעלמא מגו תיבותא אמר לו רשב"י, שתי תשובות בדבר, א' אצל נח היה יוצא מן הכלל, לפי שהקב"ה רצה להוציא ממנו תולדות מן התיבה בשביל קיום העולם, ולכן גם תולדותיו ניצלו בזכות זו. ותו דהא דינא לא יכלא לשלטא עלוי בגין דהנה טמיר ונגזי בתבה ואתחסיא מעינא ב' שכחות הדין המוציאים את הדין לפועל לא יכלו לשלוט עליו לפי שהיה טמון ונחבא בתיבה והיה מכוסה מעיני המשחיתים.

רמזו לצדיקים הקדושים לדעת בסוד
האותיות הקדושות

ותא חזי, כתיב, (צפניה ב) בקשו צדק בקשו ענוה אויל תסתרו ביום אף יהוה בא וראה, כתוב בקשו צדק בקשו ענוה וכו' שפירושו בקשו את מדת צדק שהיא המלכות שתסתיר אתכם בצל כנפיה מפני מידת הדין, וגם בקשו מדת ענוה להסתיר עצמכם מפני מדת הדין. ונח בקש צדק ועאל בגוה דתיבותא, ואסתתר ביום אף יהוה ונח בקש צדק כמ"ש את האלהים"ם התהלך נח היינו עם המלכות, וגם בקש ענוה שנכנס בתוך התיבה ונסתתר בה בעת המבול שהיה אז חרון אף ה' בעולם. ועל דא דינא לא יכל לשלטא ולקטרנא ליה ועל כן הדין לא היה יכול לשלוט ולקטר עליו.

זוהר על הפרשה

וַאֲהִיוּ מַחְבְּלֵי דְעֵלְמָא אַקְרִי והיינו מה שאמר רבי שמעון, כל אדם שעוין רעה, סימן שעין המשחית שורה עליו והוא נקרא משחית העולם, ר"ל שעוין הגשמית נעשית כלי לרוחניות שעל ידו פועלים החיצונים להזיק בעין רעה. **וְלִכְפֵּי לִיָּה לֵאֲיִנִּישׁ לְאַסְתְּמָרָא מִנִּיהּ וְלֹא לְאַתְקָרְבָא בְּהַדְרִיהּ דְּלֹא יִתְזַק** (קמיה) וצריך האדם להשמר ממנו ולא יתקרב אליו כדי שלא ינוק ממנו. **וְאַסִּיר לְמִקְרַב בְּהַדְרִיהּ בְּאַתְגְּלִיא** ואסור להתקרב אליו בגלוי כי אסור לאדם לחבל בעצמו כי מביא את עצמו לידי סכנה שמגרה על עצמו הקליפות ומשסה על עצמו את הכלב. **וּמִשּׁוּם חֲכִי מֵאִישׁ רַע עֵין בְּעֵי לְאַסְתְּמָרָא מִנִּיהּ, מִקְמִי מִלֵּאךְ הַמּוֹת עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.** ומסיק דבריו, כי אם מאיש רע עין צריך להסתור ולהשמר, מלפני מלאך המות בשעת המגפה על אחת כמה וכמה שצריך להשמר.

הקב"ה ציוה לנח להכנס לתיבה להסתירו מעין המשחית

וְעַל דָּא קָדְשָׁא בְּרִיד הוּא כְּעַא לְחִפְיָא לִנְח ולסתתרה מעינא דלא יכיל רוח מסאבא לשלטה עליה בגין דלא יתחבל והא אתמר ועל כן רצה הקב"ה לחפות על נח להסתירו מעין המשחית כדי שלא תוכל רוח הטומאה לשלוט עליו כדי שלא ישחת וכבר נאמר לעיל. **וַיְבֹא נֹחַ כְּמָה דְאַתְמָר לְאַסְתְּמָרָא מִעֵינָא** ויבא נח, כמו שלמדנו שנכנס נח לתיבה כדי להסתתר מעין המשחית. **מִפְּנֵי מִי הַמְּבֹבֵל** (דְּהָא) דְּמִיִּין דְּחָקוּ לִיָּה דרשו חז"ל, שהמים דחקו אותו להכנס לתיבה. **אִמָּר רַבִּי יוֹסִי חָמָא מִלֵּאךְ הַמּוֹת דְּהוּא אֲתִי** (ד"א ל"ג לְגַבִּיהּ) **וּבְגִין כִּךְ עָאֵל לְתִיבְתָּא, וְאַתְמָר כִּה תְרִיסָר יְדִחִי** (שְׁתָּא) אמר רבי יוסי, ראה את מלאך המות שהיה בא להשחית ונתירא ממנו ונכנס לתיבה, ונשמר בה י"ב חדשים.

מדוע נח היה בתיבה י"ב חודשים

וְאַמְאִי תְרִיסָר יְדִחִין וְשׂוֹאֵל, לְמָה דּוֹקָא הִיא בְּתִיבָה י"ב חֲדָשִׁים. פְּלִיגִי כִּה רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוֹדָה. חָד אִמָּר תְרִיסָר יְדִחִין דְּכָךְ אִיהוּ דִּינָא דְחִיבִיכָא נְחָלְקוּ בה רבי יצחק ורבי יהודה, אחד אמר כנגד הי"ב חדשים שהרשעים נדונים בגיהנם, וחד אמר לְאַשְׁלָמָא צְדִיק (נ"א צְרִיד) דְּרִגִין תְרִיסָר, וְשִׁשָּׁר דְּרִגִין דְּאַתְחֲזִי לְאַפְקָא מִן תִּיבָה ואחד אמר כדי שישלים נח הצדיק את י"ב המדרגות שיש ביסוד וגם את שאר המדרגות שראוי להוציא מן התיבה, היינו סוד י"ב בקר שתחת המלכות י"ב חדשים, י"ב פנים, י"ב שבטים.

שולט כמ"ש ומלכותו בכל משלה, ואתם רוצים להטמין עצמכם בתוך הקליפות, דְּהָא הוּא דְכַתִּיב אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאִנִּי לֹא אֶרְאֶנּוּ נָאם יְהוָה. אֲנָא הוּא דְעֵבְרִית נִזְקָבִי פְסִידִין פִּירוּשׁ אִנִּי הוּא שְׁעִישִׁיתִי אֶת הַנִּקְבִּים הַחֲפוּרִים וְעֵבְרִית חֲשׂוֹכָא וְנִהוּדָא וְעִישִׁיתִי חוּשָׁךְ וְאוֹר ר"ל אִנִּי עִישִׁיתִי הַקְדוּשָׁה וְהַקְלִיפּוֹת וְאַתְּנָן אֵידָךְ יְכַלִּין לְאַתְמָרָא קְמָאִי ואיך אתם יכולים להסתתר מלפני לעשות במחשך מעשיכם.

אדם החוטא בסתר הקב"ה עושה בו דין בגלוי

תָּא חֲזִי, כִּד בַּר נֶשׁ חֲטִי קָמִי מֵאַרְיָה וְאַמְשִׁיד גְּרָמִיה לְאַתְכִּסְיָא, קָדְשָׁא בְּרִיד הוּא עֵבִיד בִּיה דִּינָא בְּאַתְגְּלִיא בא וראה, כשאדם חוטא לפני קונו וחושב למשוך עצמו להתכסות ולהסתתר מהקב"ה כאילו אין מי שיראה אותו, אז אדרבה הקב"ה עושה בו דין בגלוי. **וְכִד בַּר נֶשׁ אֲדִכִּי גְרָמִיה, קָדְשָׁא בְּרִיד הוּא כְּעֵי לְאַסְתְּרָא לִיָּה דְּלֹא יִתְחַזִּי בְיוֹם אָף יְהוָה** וכשאדם מטהר עצמו והיינו שעושה תשובה בפרהסיא, אז הקב"ה רוצה להסתירו שלא יתראה ביום ששולט הדין בעולם כדי שלא ישלוט בו הדין. **דְּוִדָּאִי אֲכַעִי לִיָּה לֵאֲיִנִּישׁ** (דף סח ע"ב) **דְּלֹא יִתְחַזִּי קָמִי מַחְבְּלֵי כִד שְׂרִיא עַל עֵלְמָא דְּלֹא יִסְתַּכַּל בִּיה** כי בודאי צריך האדם שלא יתראה לפני המשחית כששורה בעולם כדי שלא יסתכל בו, שצריך להראות כאלו מתירא ממנו לפי שעתה ניתנה לו הממשלה. **דְּהָא כָּל אַנּוּן דִּיתְחַזּוּן קָמִיה אִית לִיָּה רְשׁוֹ לְחֶבְלָא** כי כל אותם שמתראים לפניו יש לו רשות להשחיתם.

לא להתקרב לרע עין

וְהִינּוּ דְקָאֵמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל בַּר נֶשׁ דְּעֵינִיהּ בִּישָׂא, עֵינָא דְמַחְבְּלֵי שְׂרִיא עֲלֵיוּ.

מן גלותא ברחמי

מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. אֲהֵדֵר עֵלְמָא לְמִיִּין כְּמָה דְּהוּא בְּקִדְמִיתָא מִיִּין בְּמִיִּין וְהָא אֲתְמָר אַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְמִים כְּמוֹ שְׁהִיה בְּתַחֲלָה מִים בְּמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּבֵר נֶאֱמַר לְעִיל. מִכָּאן וְלִהְלָאָה אֲעֵבִיד בְּרִיִּין אַחֲרֵינִי בְּעֵלְמָא כְּדָקָא יָאוּת. מכאן ואילך אעשה בעולם בריות אחרות כראוי, כי בתיבה נתחדשו בסוד העיבור ונחשבים כבריות חדשות.

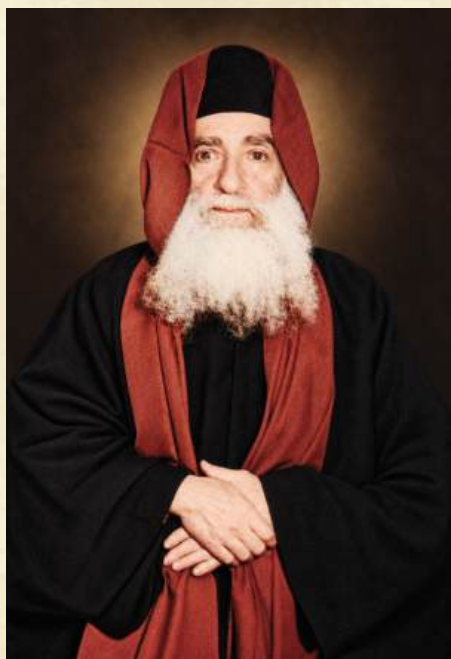
אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו

(דף סח ע"א) **וַיְבֹא נֹחַ וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנִשְׁי בְנָיו אִתּוֹ. רַבִּי חִיָּיא פִּתַּח וְאָמַר** (ירמיה כג) **אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאִנִּי לֹא אֶרְאֶנּוּ נָאם יְהוָה. כְּמָה אַנּוּן בְּנֵי נֶשָׂא אֲטִימִי לְכָא וְסִתִּימִי עֵינֵינִי דְּלֹא מִשְׁגִּיחִין וְלֹא יִדְעִין בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיחֻן** רבי חייא פתח ואמר מש"כ אם יסתר איש במסתרים וכו' פירושו, כמה בני האדם הם אטומי לב וסותומי עינים שחושבין שעניי בשר להקב"ה ח"ו שכמו שאפשר להסתתר מעיני בשר ודם כך אפשר להסתתר מעיני הקב"ה, שלא משגיחים ולא יודעים בכבוד קונו שמלא הארץ כבודו דְּכַתִּיב בִּיה הִלּוּא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אִנִּי מִלֵּא. חִיד כְּעוֹן בְּנֵי נֶשָׂא לְאַסְתְּרָא מַחְבְּיָהוּ אִם כֵּן אֵידָךְ רּוֹצִים בְּנֵי אָדָם לְהַסְתֵּר מִחֲטֵאֵיהֶם וְאַמְרִי מִי דּוֹאֲנִי וּמִי יוֹדְעֵנִי. וְכַתִּיב, (ישעיה כט) **וְהָיָה כְּמֹחַשֶׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם. לֹאן יִתְטַמְּדוּן מִקְמִיהּ** ואומרים מי רואנו ומי יודע מאתנו, וכמו שכתוב והיה במחשך מעשיהם שמעשיהם הוא במחשך הקליפות, אנה יסתתרו מלפני הקב"ה, הרי הקליפות עצמם מתקיימות מתמצית השפע העליון ואתם חושבים להטמין ולהסתתר בהם ולסלק השגחתי מכם.

משל נפלא

לְמַלְכָּא דְּכִנְהָ פִּלְטְרִין וְעֵבֵר תַּחוֹת אֶרְעָא טְמִידִין פְּצִידִין משל למלך שבנה ארמון נפלא, ועשה תחת הארץ מחבואות ומבצרים, המחבואות הם משל לעולמות הקדושים המאירים, ועשה תחת עולם העשייה תחת המלכות דקדושה ועשה תחת הארץ מבצרים עולמות של הקליפות החשוכים. **לְיוֹמִין מְרָדוּ בְנֵי פִּלְטְרִין בְּמַלְכָּא אֲסַחֵר (אֲצִעֵר) עֲלֵיהֶם מַלְכָּא בְּגִיִּסוֹי** לימים מרדו בני הארמון במלך, הקיף עליהם המלך בחיילותיו, והיינו הקב"ה הביא עליהם מלאכי הדין. **מָה עֵבֵדוּ, עָאֵלוּ וְטַמִּידוּ גְרָמִיָּהוּ תַּחוֹת נִזְקָבִי פְסִידִין** מה עשו נכנסו והטמינו עצמם בתוך המחבואות המבוצרות, ר"ל שרצו להטמין עצמם תחת צל הקליפות כדי שלא ישלוט עליהם הדין. **אִמָּר מַלְכָּא אֲנָא עֵבֵדִית לֹון וּמִקְמָאִי אֲתוּן כְּעָאן לְאַתְמָרָא** אמר המלך אני עשיתי אותם המחבואות ואיך אתם רוצים להסתתר בהם מפני, כלומר גם בקליפות אני

הרב וולבה ואמר, "אם אדם לא מחובר לעוה"ז ולתאוות, הנסיעה של חייו עוברת מהר. אך אם האדם מחובר לארציות, הנסיעה לוקחת זמן רב". זו תובנה שעלתה לרב בשעותיו במטוס... וכך זה בענייני העולם הזה וביחוד כאשר מקימים בית

נאמן בישראל, שרוצים להגיע ליעדים חשובים מהר, צריך להיזהר לא להיות מחוברים לגשמיות וענייני העולם הזה, אלא להתעלות בדרך ישרה וטובה, וכך לזכות ולנהל את החיים על מי מנוחות.

בדבר ישועה ורחמים

עוד סיפר מורנו הרב שליט"א שפעם בהיותו עם הצדיק ר' יוסף וולטוך אצל ר' מאיר נכנס יהודי מעדות אשכנז לקבל ברכה שיזכה לבנים לאחר שנים רבות שלא זכה להיפקד בפרי בטן, אמר לו ר' מאיר אם תארח בביתך את ר' יוסף באופן קבוע בכל עת שיחפון אף שיש בזה קושי גדול שלא יהיה באפשרותכם לצאת לחופשות בכל עת שתחפצו וכל שאר דברים המשתמעים מכך, תזכו להפקד בזרע של קיימא. שמע האיש

שרפי קודש

דמעות על הילדים שלי כדי שאזכה שילכו בדרך ה' ויהיו תלמידי חכמים".

והוסיף, "אני לא דואג על עצמי, שלא יעצרו אותי. אני רוצה שלא יעצרו את הקב"ה, ושלא יצאו ממני אנשים שיצטערו את הבורא יתברך. על כן אני מתפלל עליהם שיפרשו מענייני תאוות עולם הזה, ועל ידי כך יצליחו בתורה".

קיצור דרך בעולם הזה

וכן סיפר מורנו הרב שליט"א: ועוד בענין חשיבות הפרישות מתאוות העולם בבנין הבית היהודי, שמעתי מהגאון הרב שלמה וולבה זצ"ל, שהיה משיגי בשיבת "באר יעקב" ומחבר הספר 'עלי

שור', ומדריך חתנים ידוע אשר התווה קו חשיבה ייחודי לדורנו. והייתי הולך לשמוע את דרשותיו מידי פעם בפעם.

ופעם סיפר הרב וולבה, שטס מצרפת לארץ ובמהלך הטיסה הוא חשב לעצמו, שיש מקומות בעולם שאפשר להסתדר ולהגיע אליהם גם בלי לטוס, אך הנסיעה תאריך שעות רבות. לעומת זאת, בטיסה אפשר לקצר דרך של חמש-עשרה שעות נהיגה לשעה אחת אווירית. והמשיל זאת

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו של מן הגאון המקובל חכם **בנידו שמואל** שליט"א על רבותיו חכמי ישראל **שרפי הקודש** ומה ששמע מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

רבי מאיר אבוחצירא זצוק"ל

סיפר מורנו הרב שליט"א על גדלות עוצמתו וקדושתו של ה'בבא מאיר'

זכר דבריו:

רבי מאיר זצ"ל היה איש קדוש ופרוש מהעולם הזה. כשהיה יוצא מהבית לבית הכנסת, אחרי שירד את מדרגות הבית היה מבקש שיקשרו לו בד שחור סביב לעיניו, כדי שלא יראה שום דבר עד שיגיע לבית הכנסת. זאת, למרות שכל הדרך

היה יושב בתוך האוטו. ורק כשכבר ישב על מקומו בבית הכנסת, לפני התיבה, היו מתירים את קישורי הבד הקשור סביב עיניו. וכך היה הדבר חוזר על עצמו גם בדרך חזרה הביתה. הבד השחור היה קשור לעיניו עד שפתח את דלת הבית ונכנס פנימה.

סיפר מורנו הרב שליט"א, שכל מה שהיה אומר להם בבא מאיר היה קדוש מבחינתם, כי בבא מאיר שמר פיו ועיניו, ולכן כל הדבר היוצא מפיו היה קדוש.

וזכורני כשהשינו אצל רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל היה מתבטא בזה הלשון: "כל יום אני מוריד כוס של

בגט או במיתה

סיפר מורנו הרב שליט"א, שסיפר לנו האדמו"ר צדיק יסוד עולם ר' מאיר אבוחצירא זצ"ל, שכאשר היה דיין במרוקו, באה אישה ובכתה בכי תמרורים, ותינתה לפניו את צערה שבעלה מענה אותה ומסרב לתת לה גט. ראה רבי מאיר שהבעל אכן חייב לגרש את אשתו על פי דין, והשיב לעומתו כי "ידוע לך על פי תורתנו

הקדושה שהאישה קונה את עצמה בגט או במיתה הבעל. אם אינך בוחר באפשרות הראשונה, משמים יסובבו כנגדך את האפשרות השנייה".

הבעל בו לדברי הרב והמשיך למאן ולסרב לתת לה את הגט, וכעבור יום או יומיים מת אותו האיש.

כל אחד יקבל תיקונו באהבה

וסיפר מורנו הרב שליט"א שלאחר נישואיו הגיע עם הרבנית הכלה להתברך אצל ר' מאיר זצוק"ל. וכאשר הגיע לביתו של ר' מאיר היה שם יהודי יקר יוצא עדות אשכנז שביקש שרבינו יגזור שיהיו לו ילדים, ור' מאיר לא רצה לגזור. ואמר לו בזה"ל: "אבא (בבא סאלי) ציוה עלי יותר לא לגזור ואין באפשרותי לגזור זאת". אולם היהודי הנ"ל המשיך להפציר פעם אחר פעם, ור' מאיר היה מסביר לו שאינו יכול לגזור. והיהודי הנזכר לא שת ליבו לדברי ר' מאיר והמשיך ללחוץ ולהפציר בר' מאיר, עד שקם ר' מאיר ואמר, "גזירת שמים שלא יהיו לו ילדים!"

אותו יהודי פרץ בבכי מר. כאשר ראתה זאת הכלה הרבנית פרצה אף היא בבכי, ואילו אותו יהודי יצא מלפני ר' מאיר בצער גדול. כששמע ר' מאיר את בכייתה של הכלה הרבנית, אשת מורנו הרב שליט"א, צעק בקול גדול: "אין לך לבכות, כי עליכם נגזר בשמים גזרות טובות, שיהיו לכם ילדים ויגדלו לתורה ומצוות!" בבא מאיר ברכם ברכות רבות, עד שנתייבשה דעתה של הרבנית.

שרבי קודש

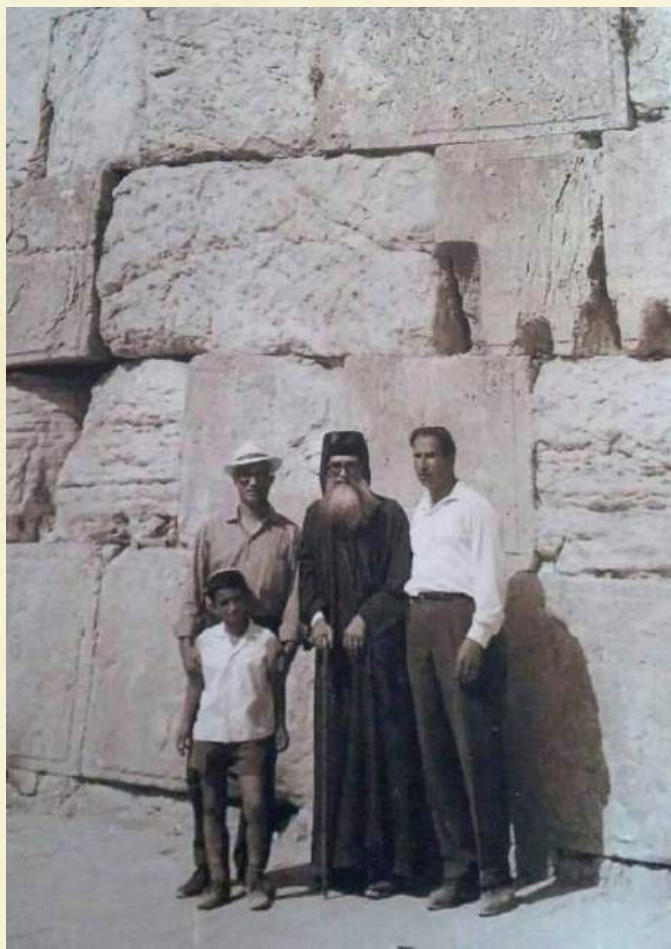
לדבריו של ר' מאיר והיה מארח את ר' יוסף בכל עת שהיה שוהה בירושלים עיר הקודש וזכה ונפקד בבנים ובני בנים בסיעתא דשמיא.

וסיפר עוד מורנו הרב, שכאשר נולד בנו הצעיר של ר' מאיר, הלא הוא האדמו"ר רבי ישועה ורחמים, לא ידע מורנו הרב מכך ולא הגיע לשמחת הברית. כשנודע לו שהפסיד את הברית, נצטער מאד על כך, ואמר זאת לרבי מאיר. אמר לו ר' מאיר שמחמת שלא זכה להגיע לברית, יבוא להשתתף בסעודת יום השלישי למילה שתערך למחרת בביתו של ר' מאיר. ואכן הגיע מורנו הרב שליט"א לסעודה זו ור' מאיר כיבדו ושימחו.

וחיבר ר' מאיר שיר מיוחד לכבוד סעודה זו, שיר ששורתיו מסתיימות שמשתיים במילים של שמו ישועה ורחמים לכלל ישראל.

במוצאי שביעי של פסח נפתחים המוחין

סיפר מורנו הרב שליט"א, שבכל מוצאי שביעי של פסח היה הולך להתברך אצל ה'בבא מאיר' זצ"ל. ומדוע דווקא אז? כי יש עניין להתברך בזמן זה אצל הצדיקים. מניין? כתוב, "וביום השביעי מקרא קודש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו", והכוונה היא, שיתכן כל מיני הרהורים בעיקרי האמונה, או תמיהות שנוגדות לאדם בענייני העולם הזה כמו איך הוא יתפרנס וכו'. לכן בשביעי של פסח שנאמר בו "וביום השביעי מקרא קודש", כאשר "מוח החכמה" כבר נכנס באדם ונפתחו לו המוחין, אז הוא הזמן המסוגל ללכת אצל הצדיקים - להיקרא אל קדושי ה' - כדי להתעלות באמונה, ועל ידי כך יזכה שכל מלאכת עבודה לא יעשו - ויחזק בטחונו באחד ולא יפחד. לכן, נהגו חכמי מורוקו לערוך חג ושמחה של חזוק האמונה.

בכותל המערבי

קרובי החטוף חשו אל ביתו של רבי מאיר זצ"ל, ובפיהם ציוויו של אביו הקדוש. רבי מאיר אשר האזין לדברים בקשב רב, השיב לאלתר - "אם אבא אמר כך, כנראה אוכל לעזור בעניינכם".

ואז לקח רבי מאיר דף ועט ועם עיניים עצומות צייר את הרחוב והבניין הקומה והדירה בה נמצא ננס. ניסו ההורים ההמומים לומר לרב, שכבר ביקרו השוטרים באותו מקום, ולא ראו את הילד. אך 'בבא מאיר' זצ"ל, נענה לעומתם שהוא רואה את הילד במקום הנזכר, ושישובו לחפש על פי התרשים. המשפחה העבירה את המידע הנ"ל למשטרה המקומית, והם איתרו את הילד בדיוק כפי שאמר הרב, כשהוא בריא ושלם.

"רואה את הילד שם"

מספר מורנו הרב שליט"א, שהיה הולך אצל ר' מאיר אבוחצירא כל שבוע, והיו שם ניסים ונפלאות דרך קבע.

מעשה היה בביתו של ר' מאיר, שהגיעה משפחה אחת מצרפת ל'בבא סאלי', ונכנסו בבכיות וכאב ותינו לפניו על צרתם, וסיפרו שחטפו את בנם בלונדון ועקבותיו לא נודעו, וביקשו שיפעל למענם ישועה.

השתתף ה'בבא סאלי' בצערם, אך ספק כפיו ואמר "אני, אין לי כח, אבל תלכו לבן שלי, ה'בבא מאיר', שיגיד מה לעשות במקרה ששחר לפתחנו".

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

האם מותר ללכת עם נשק בשבת ?

מה הדין בבורג שנפל מכלי ?

האם מותר לפתוח מכסה של בור בשבת ?

אמנם אם רק השפה של המכסה בולטת לא נחשב בית יד ואסור לטלטלו, אא"כ הוא מעובה בכדי לאוחזו משם שאז חשיב בית יד ומותר לטלטלו.

האם מותר לטלטל נר וגפרור ?

האם מותר לטלטל כפתור שנפל מבגד ?

מעשה ביהודי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בענייני חושן משפט
בעריכת הרה"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאברקי מוסדותינו

הסוכה והחליפה החדשה

שאלה: לקראת חג הסוכות בנה ראובן את סוכתו בחניה הסמוכה לביתו כמובן בהסכמת השכנים ובאישור העיריה, אך דא עקא שהלייסטים המחברים את דפנות הסוכה היו קצת ארוכים מרוחב הסוכה ולכן נשארו לו עודפים בולטים לחוץ לדפנות. שמעון שהגיע לביתו בשעת לילה מאוחרת מאוד לאחר שהשתתף בשמחת בית השואבה המרכזית לא ראה את הבליטות של העצים מה גם שהמקום היה חשוך ולא ניתן היה לראותם בקלות, בעוברו ליד הסוכה נתפסה חליפתו בעצים ונקרעה. טוען שמעון לראובן עליך לשלם לי על החליפה החדשה שקניתי לחג ונקרע מחמתך, ראובן טוען לעומתו את הסוכה עשיתי ברשות כולם ועליך היה להתבונן שאין אותה נתקל בה, פנו שתיים אל הרב לשאול כמה עליו לשלם על הנזק שנגרם לחליפה.

תשובה: ראובן פטור מלשלם על הנזק שנעשה לחליפה החדשה של שמעון.

ההימיוס: לעצם טענת ראובן שהוא עשה את הסוכה ברשות ועל שמעון היה להתבונן, אין זה טענה נכונה, כמבואר בגמרא ב"ק (דף כז:) שאדם שהניח את הכד ברשות הרבים כדי לנחל מעמל דרכו, ועבר אדם אחר ונתקל בכד ושבר אותו, פטור, כיון שאין דרכם של בני אדם להתבונן בדרכים, והכא נמי שמעון לא התבונן, ובפרט שההתבוננות היתה קשה כלילה ובמקום חשוך.

אך על כל פנים יש לפטור את ראובן מהתוק, ורואיל ותקלה שאדם מניח ברשות הרבים דינה כדין "בור", ומהפסוק "כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ונפל שמה שור או חמור" למדה הגמרא (ב"ק כח:) שדוק אם נפל בבור שור או חמור חייב, אבל אם יפלו כליו של האדם ויזנקו בבור אין בעל הבור חייב על כלים שניזוקו בבור, וכן פסק השו"ע סימן תיא סעיף א. על כן הליסיטים שהיו תקלה ברה"ח ונחשבים לבור, הוראיל והתוק הוא בכלים של שמעון ולא בגופו פטור ראובן מתשלום.

לזכרון עולם בהיכל ה'

רוזת
בת שרה

מרדכי
בן חביבה

גבריאל
בן מסעודה

ר' שלום אהרון
בן רחל

איגרת ל בני הנעורים

זכר צדיק לברכה

"אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלוקים התהלך נח." (בראשית ו, ט) כתב רש"י - "הואיל והזכירו סיפר בשבחו שנאמר זכר צדיק לברכה." כתוב במשלי (ל', ז) "זכר צדיק לברכה" כשמזכירים צדיק צריך לברכו ולשבחו, מדוע? ודאי שאין הכוונה לתועלת הצדיק, שהרי נפטר. אלא סיפור השבח הוא בשבילנו ועבורנו, שעל ידי שאנו משבחים את הצדיק אנו מגלים את הערכותנו למעשינו למידותיו ולתורתו, ונותנים אנו חשיבות לטוב. וממילא הדברים משפיעים עלינו.

"אם הראשונים כמלאכים אנו כבני אדם ואם הראשונים כבני אדם אנו כחמורים ולא כחמורו של רבי פנחס בן יאיר", ביארו בעלי המוסר, שהראשונים לאו דוקא דור התנאים, אלא על כל דור ודור. ובחינה היא לאדם, אם הוא רואה ומתייחס לדורותיו הראשונים כמלאכים הרי הוא בן אדם ואם לדעתו נראים הם לו כבני אדם, הרי אנו כחמורים ולא כחמורו של ר' פנחס בן יאיר.

ההגדרה של צדיק, שכשנמצאים בקרבתו מרגישים שמתעלים. עושים מעשים טובים יותר, רוצים להיות טובים וכשרים. זוהי מעלתו של הצדיק שעושה שנהיה מעולים יותר.

ישמעאל הקדים את יצחק לפניו כדכתיב "ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו", (בראשית כה, ט) מכאן למדו חז"ל שישמעאל עשה תשובה. כשמעריכים ומחשיבים את הצדיק הדברים גוררים לתיוקן המעשים לתשובה וליראה - להידבק במידותיו. שבח הצדיק מלמד אותנו מה רב ערכו של צדיק, ממילא נשאף לרצות להיות בקרבת צדיקים.

אוי לרשע ואוי לשכנו. מדוע אוי לשכנו וכי רק בגלל שהינו שכן של רשע ראוי לדמותו אליו, אלא קרבתו לרשע משפיעה גם על מעשיו שלו. והוא הדין אצל הצדיקים להיות בקרבתם גורמת להתעלות.

שבח הצדיק חשוב הוא עד מאוד, על הצדיק נאמר "וצדיק יסוד עולם" (משלי י, כה) כלומר הוא מחזיק את הבריאה, הוא שולט ומשפיע על הבריאה כולה. מספרים על בנו של אחד מגדולי האדמו"רים שישב יחדו עם בנו של ר' ישראל מאיר הכהן מראדין בעל ה"חפץ חיים" והיה מספר לו על גדולתו של אביו האדמו"ר, על כל ניסיו ומפתיו, אך שברכתו פוקדת עקרות ומרפא חולים ומחולל ניסים.

לאחר שעה של נפלאות אמר לבנו של החפץ חיים עכשיו יספר על ניסיו ונפלאותיו של אביו. ענה בנו של החפץ חיים: לאחר כל המעשים הגדולים ששמעתי על אביך אין לי אלא לומר שעליו נאמר "צדיק גזור והקב"ה מקיים", אבל אבי מה שהקב"ה גזר הוא קיים.

ועל כן לא לחינם זכה החפץ חיים שהשפעתו העצומה משפיעה דורות רבים אחריו, השפעה של יראת שמים, מידות טובות, עמל התורה, וישרות ההלכה.

על הפסוק "ויבא ויפתח הגמלים" (בראשית כד, לב) פירש"י שאליעזר עבד אברהם התייר זמם שלהם שהיה סותם את פיהם שלא ירעו בשדות זרים. ותמה הרמב"ם על פירושו הרי אתונו של רבי פנחס בן יאיר לא אכלה מגול ואפילו תבואה לא מעושרת (כדאיתא בחולין ז'). היאך יעלה על הדעת שגמליו של אברהם אבינו ירעו בשדות זרים ויהיה מהגול? ומסופר במדרש (בר"ר ס', ח') על אתונו של רפכ"י שנטלו ליסטים שלשה ימים שהתה ולא אבתה לאכול, חששו הליסטים שמא תגוע ותמות

לג, טו) אמר רבי חייא בר אבא זה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה. (הפסוק מדבר במידת חסידות, ז"א שאם עוצם את עיניו ואינו מסתכל בנשים העומדות על הכביסה שאז רגליהם מגולות, צדיק הוא. א"כ משמע כשלא עוצם את עיניו ומסתכל אינו לא צדיק ולא רשע. ולכן שואלת הגמ' היכי דמי? אם יש דרך אחרת לילך, רשע הוא, ואם אין דרך אחרת, אנוס הוא שהרי אין לו ברירה, ורחמנא פטריה. ומתרגמת הגמ' לעולם כשאין דרך אחרת לילך בה, ואע"פ שאנוס הוא ופטור אם יסתכל, בכל זאת יש לו להתחסד ולעצום עיניו.

ופירש"י - אם יש דרך אחרת והולך בזה שיש נשים, רשע הוא, ואף אם עוצם את עיניו, שלא היה לו לקרב לדרך זו, אלא להרחיק מן העבירה, דקיימא לן "הרחק מן הכיעור" (חולין מד:). אדם שלא מרחיק עצמו מן החטא נקרא רשע - נח נקרא חולין.

דרשו חז"ל (מדרש תהלים ק"א) "הים ראה וינס", מה ראה? ארוננו של יוסף יורד לים, אמר הקב"ה ינוס מפני הנס, שנאמר וינס ויצא החוצה, אף יהא (הים) נס מפניו. עיין שיחות מוסר (לגר"ח שמואלביץ זצ"ל) שכתב, על עצם המנועות מן החטא קיבל יוסף שכר, כמו שדרשו חז"ל (בראשית רבה צ"ג) פיו שלא נשק בעבירה - זכה "ועל פיו ישק כל עמי". גופו שלא נגע בעבירה - זכה "וילבש אותו בגדי שש". צוארו שלא הרכין לעבירה - זכה "וישם רביד הזהב על צווארו". ידיו שלא מיששו בעבירה - זכה "ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו, ויתנה על יד יוסף". רגליו שלא פסעו בעבירה - "וירכב אותו במרכבת המשנה אשר לו". מחשבה שלא חשבה בעבירה - זכה תבוא ותיקרא חכמה "ויקראו לפניו אברך" אב בחכמה ורך בשנים.

כל אבר מאבריו של יוסף קיבל את שכרו על שלא קרב אל העבירה, אבל השכר הגדול והמיוחד ביותר הוא עבור ה"ינס ויצא החוצה", שכר שבו זכו כלל ישראל לקריעת ים סוף ולהצלת האומה כולה.

ומתוך השכר הגדול יש להבין שודאי גם דבר זה הוא הגדול משאר דברים שנמנו לעיל, שהרי "לפום צערא אגרא". ויש לומר מפני שטמון בו יסוד גדול בעבודת האדם - שיעקר עבודתו של האדם לברו ממוקם סכנה ולהתרחק מן הנסיון ככל היותר. וזה שעשה יוסף, העדיף לנוס ולהשאיר בגדו אצלה (אעפ"י שכחו גדול משלה וביכולתו היה לקחתו ממנה), וליתן לה עילה להתעולל עליו ובלבד שלא להעמיד עצמו עוד רגע קט במקום זה.

הרעיון הטמון ביסוד זה שאע"פ שאין היצר הרע מחטיאו בפועל לעת עתה, אך כך דרכו שאין הוא מניח לאדם להתרחק לגמרי, שומרו - כדי שיהיה לכל הפחות קרוב לחטא ולמכשול. ועל זה תבעו את נח, ונעשה מאיש צדיק איש האדמה, יוסף עמד בנסיון, וזכה לתואר "יוסף הצדיק".

וכן מצונו זה אצל לוט (בראשית יג, יא) כשנפרד מאברהם אבינו ובהר לו את ככר הירדן, את סדום ועמורה כמקום משכנו. תבעוהו חכמים על בחירה זו, ודרשוהו לגנאי (עיין רש"י). ואע"פ שלמעשה לא למד ממעשיהם הרעים, שהרי מוכן היה למסור נפשו על הכנסת אורחים כשאבו המלאכים בצל קורתו, ואף בתו מסרה נפשה להצלת אותו עני כדאיתא במדרש. בכל אופן דרשוהו לגנאי, שלא היה לו לבחור לגור בשכנותם ולקרב עצמו למקום רשעות וסכנה. (אור ההר)

במהרה, מיהרו להוציאה ולסלקה, הלכה לבית אדוניה, בפתח הבית השמיעה קולה. אמר רפכ"י פיתחו לעניה זו שלא אכלה שלשה ימים. מנין ידע ר' פנחס בן יאיר שבהמתו לא תאכל במערת ליסטים? מנין שאב הצדיק ידיעה זו? אלא זה מוכרח, כל היקום נברא לצורך תפקידו ומגמתו של האדם בעולם הזה. מהות הבריאה לסייע לאדם השלם בתפקידו, אי אפשר שהם ימעלו בתפקידם ויגזלו ויהנה הצדיק אף בצורה עקיפת מגול.

זהו למעשה שורש התמיהה של הרמב"ם על גמליו של אברהם אבינו וכי יצרכו זמם לפיהם והרי כל הטבע נוצר כדי לסייע ולעזור לו, ולא מסתבר שיגזלו משדות זרים, אם כן מה מקום לסתום פיות בהמותיו? תמיהה זו של הרמב"ם על רש"י היא למעשה תמיהה המדרש, שרש"י פירש כפירוש המדרש שם והמדרש עצמו שם תמה על פירוש זה, ולכן פירש הרמב"ם פירוש אחר ל"ויפתח לגמלים" שהיו קשורים אחד לשני ופתח להם ע"ש.

ועל כל פנים לפרוש רש"י צ"ל שתמיד צריך להתנהג כדרכי הטבע בענייני המצוות, לפי שיש לצדיקים לחשוש שמא יגרום חטאם (שתמיד חוששים עצמם בחוסר שלמות) ותבוא לאכול בהמתו מן הגול, וכן צריכים להתנהג כמו כל העם לפי שהעם לומד ממעשיהם, וכמו שכל אדם צריך לרסן בהמתו שלא תאכל מן הגול כך גם הצדיקים צריכים שלא יחשדו בהם, ולהיות סמל ודוגמא למידות טובות, וזהו זכות השפעתם על הזולת שמשפיעים מידות טובות ויראת השם.

להתרחק אפילו מספק נסיון

"ויחל נח איש האדמה וישע כרם, וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלו." (בראשית ט, כ) "ויחל" - עשה עצמו חולין, שהיה לו לעסוק תחילה בנטיעה אחרת. "איש האדמה" אמר רבי ברכיה חביב משה מנח, נח משנקרא איש צדיק נקרא איש האדמה אבל משה משנקרא איש מצרי נקרא איש האלקים. (בראשית רבה לו ד, ו).

העולה מדברי המדרש - שנעשה נח חולין, וירד מדרגת איש צדיק לאיש האדמה, מפני שהיה לו להתעסק בנטיעה אחרת ולא בדבר שיקרבנו לאיסור. יש לאדם להרחיק עצמו ממקום סכנה, מכל דבר שיכול להביאו לידי מכשול ח"ו, ואם אינו עושה כן נקרא "חולין". משום כך יש לומר שחששו חז"ל (בבא מציעא צב). על הנזיר שלא ישכר עצמו לעבודת הכרם, "לך לך אמרינן נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב" - כדי להרחיק מן האפשרות למכשול.

איתא בבבא בתרא (נז:ו) "ועוצם עיניו מראות ברע" (ישעיהו

ואלה יעמדו על הברכה

שילה בן נטלי חיה

איל בן יסמין

ורד בת יסמין

אליהו בן סאלמה

טל בן מדי

גיל בן אסנת

עידו בן רחל

יניב בן משה

מרדכי בן נטלי חיה

03-5520004

לתרומות והנצחות

רוח בת נעמי

מאיר בן מדי

ימיהו בן ויקטוריה

פריטים טמונים - פרשת נח

בתמונה מסתתרים 15 פריטים הקשורים לפרשת נח.
חפשו בעיניים פקוחות – כמה פריטים תוכלו למצוא?

הפריטים שעליכם לחפש:
רשימת הפריטים:

האם תצליחו לגלות את כולם? בהצלחה!

מצא את ההבדלים

תיבת נח, מכל המינים מתקבצים לתיבה

אבל משהו בין התמונות, לא בדיוק כמו שהיה...

מצאו את 15 ההבדלים מסתתרים בין העננים והגלים. בהצלחה!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il
או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

פרשת נח

דברי תורה

דרך אורו של הרשב"י

בזוהר הקדוש

פרשת נח

העשייה ועדיין שייך תיקון בכח גדול, אבל בהנ"ל שהוא עירוב של מלאכים בבני אדם אין לזה תקנה ולכן לא היה שייך כי אם על ידי המבול.

וזה מה שאמר גם כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ וכו', וכמדוקדק בפסוק שלגבי הבהמות הטמאות נאמר שתיים שתיים באו לנח אל התיבה זכר ונקבה, ואילו לגבי הבהמות הטהורות כתוב שבעה שבעה איש ואשתו, והיינו שנח נצטוו להביא בבהמות הטהורות בהמות מיוחדות שהן עצמן לא חטאו והיה חיותם כאיש ואשתו, ויש אומרים שאפילו היו יותר מכך, ואילו הטמאות בין כך טמאים כמבואר בזוה"ק ובדברי האר"י"ל.

ובכח טומאת עוונות אלו גילוי עריות וכן עבודה זרה, כמבואר ברש"י פסוק יא, וטומאת עוון הגול שהוא גזילת הדמים, האדמה נטמאה ג' טפחים מחמת העירבוב של של הטומאה שעשו, ורק נח הצדיק היה שורש של קדושה להיות מתחיל עולם חדש, ולא לחינם הוליד ג' בנים שהשלושה ילדים של נח הם כנגד חג"ת וכביכול כנגד אברהם יצחק ויעקב, שם כנגד חסד, חם כנגד גבורה, ויפת כנגד תפארת, כך לכאורה. והכל רמזים של סודות עליונים.

ובסוף הפרשה נאמר בואו נבנה עיר ומגדל וכו' ובאר"י"ל איתא שבנו בחינה של בניין רוחני והיו משביעים שמות מלאכים מורידים אותם מעולמות עליונים ומכריחים אותם לעשות רצונם, לפי שהיו יודעים את שמות המלאכים על בוריים, והיו יודעים כיצד להכריחם לעשות את רצונם, ואפילו מעולמות גבוהים היו מורידים בריות ועל ידי כן היו חוטאים.

וה' בלל לשונם היינו שבלבל את שפת המלאכים ועל ידי זה לא יכלו בני אדם להשביעים ולא הייתה אפשרות לבני אדם לדעת את אור זה, וזו הבחינה אור שגנו הקב"ה לצדיקים לעתיד לבא דהיינו שחלק מועט נשאר שהיו יכולים לברוא עולמות ועניינים על ידי המלאכים ועתה לא יכלו לעשות כלום לפי שה' בלל לשונם והסתיר האור מכל וכל.

בנתיב העולם העליון, כדמוכח הרבה בדברי חז"ל (יעיין מה שנתבאר בזה במקומו), ואילו בענייני אגדה ב' הדעות הינם להלכה אלא שכל דעה היא אמת לפי בחינתה והנהגתה.

וא"כ יש להבין מדוע יש בחינה שנח לא היה נחשב לכלום לגבי אברהם, והרי סוף סוף נח גם היה עובד גדול את האלוקים, וכיצד יש מקום לדעה זו לומר שלא היה נחשב לכלום, והיה לדעה זו לומר שנח היה נחשב פחות הרבה מאברהם שכך היא שיטתם, שלא רק שהיה אברהם גדול מנח אלא הרבה יותר גדול, אבל מדוע אומרים שלא היה נחשב לכלום.

ויתכן שאכן כך דעה זו סוברת כפשוטו שעבודת ה' של אברהם הייתה בדרגות שאפילו נח הצדיק לא הכיר ולא השיג, אולם שמעתי פעם מרבי יצחק פרץ בשם המפרשים שהסביר זה שכל גדולות שאדם משיג בעבודת ה' שלו הרי היא משפיעה על כלל העבודה כולה, ואינו דומה ת"ח מופלג לת"ח גדול כלל, כי כל דרגה אמתית ובעלת משמעות שקונה בתורה ובמידותיה הרי זה מגדיל גם את כל קניינו הקודם בעבודת ה' ונעשה אדם אחר לגמרי, וכל השגה שאדם משיג ומוסיף בדרגתו לפני בוראו הרי הוא מעצים גם את כל קניינו הקודמים בעבודת ה'.

ועפ"י האר"י"ל בעניין יש דורשים לגנאי ויש דורשים לשבח - סוד הדבר שלא התפלל נח על דורו כאברהם היינו לפי שנח הצדיק ידע שלא שייך להתפלל עליהם מחמת שידע שהתקנה שלהם זה השבירה שלהם, לפי שהרשיעו והשחיתו מאוד עד שהם דומים לכלי חרס שתקנתו הם שבירתו.

והיינו שדרגת טומאתם גדלה עד כדי שלא רק שעשו תערובת המינים בעולם הזה בעולם העשייה בלבד, אלא לקחו בני האלוהים את בנות האדם כמבואר בפרשת בראשית, והיינו שלקחו המלאכים שהם מעולם היצירה את בנות האדם ובלבלו ב' עולמות, כלומר שאפילו בהמות ובני אדם עדיין הם מעולם

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך נח. וברש"י בדורותיו - יש מרביתו דורשים אותו לשבח, כל שכן שאלו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר, ויש שדורשים אותו לגנאי, לפי דורו היה צדיק, ואלו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום, עכ"ל.

כלומר שאכן נח ואברהם היו עבדי ה' נאמנים, ומעל יכולתו להבין את תוקף גדולתם וקדושתם, עד שהתורה מעידה עליהם שהיו מתהלכים את האלהים, והיו צדיקים ושלמים, וברור הדבר שלא שייך להבין את גודל עבודתם התמימה את ה' בדרגות שכלל אין לנו מושגים בהם.

וכפי שאמרנו במדרש שהאבות הקדושים היו עובדים את ה"ת כסוסים הרצים על גבי ביצות, שברגע אחד של חוסר ריכוז וזריזות ועוצמה הרי הם טובעים בתוך מצולות הביצה, עבודה של מסירות נפש שמעל גדר הטבע, כפי התביעה הגדולה שדורש ה"ת ממי שזוכה לראות את כבודו וגדולתו ולקבל את נבואתו.

אלא שיש להבין אחר שהדבר ידוע ששניהם קדושים וצדיקים ועבדי ה' נאמנים, א"כ לכאורה גם אם אחד מהם הוא יותר גדול מעט מחבירו מכל מקום חבירו קצת פחות ממנו אבל עדיין נחשב כמעט כמותו שהרי סוף סוף גם הוא גדול לאין חקר ותכלית, וקידש עצמו כל חייו ועלה ונתעלה במדרגות קירבת ה', אלא שלא הגיע למה שהגיע חבירו, אולם בדברי רש"י לא כתוב כן, אלא כתוב ויש אומרים וכו' ואלו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום, עכ"ל.

ויש להבין אחר שיש מקום למחלוקת מי יותר גדול כיצד דעה זו סוברת שלגבי אברהם לא היה נחשב לכלום, ועוד שידוע שבכל מחלוקת בדברי רבותינו הקדושים יש נתיב אמת לכל דעה, אלא שבמחלוקות שבענייני הלכה יש פסק הדוחה את הדעה הנגדית מן ההלכה למרות שיש גם לדעה הנגדית מקום